

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év november hó 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

A gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2017. év június hó 15. napján kelt 23.B.79/2016/53-I. számú ítéletét megváltoztatja.

A büntetését 2 (kettő) év szabadságvesztésre súlyosítja, amelyet börtönben kell végrehajtani.

A vádlottat mellékbüntetésül 5 (öt) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

A szabadságvesztés próbaidőre felfüggesztését mellőzi.

A tárgyalási napok közül a 2017. március 01. napját mellőzi, a vádlott magyar állampolgár.

A Budapest Környéki Törvényszéken Bny.I/160/2016. számon bevételezett és kezelt 25. sorszám alatti bűnjel megnevezése helyesen: Sony mini disc.

Az eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen: 2.238.677 (kettőmillió-kettőszáz harmincnolcezer-hatszázhetvenhét) forint, melyből a vádlott 872.120 (nyolcszázhetvenkettőezer-százhusz) forintot köteles megfizetni az államnak, míg a fennmaradó 1.366.557 (egymillió-háromszázhatvanhatezer-ötszázötvenhét) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

A Budapesti Köri Törvényszék 2017. június hó 15. napján kihirdetett 23.B.79/2016/53-I. számú ítéletével a vádlottat 6 rb. tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére, segítségnyújtással elkövetett káros szenvedélykeltés vétsége (Btk.181.§ (1), (2) bekezdés) miatt 1 év 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén, legkorábban a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. További gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége (Btk.160.§ (1), (4) bekezdés) és 2 rb. tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére, segítségnyújtással elkövetett káros szenvedélykeltés vétsége (Btk.181.§ (1), (2) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte az eljárás során felmerült 2.294.485 forint bűnügyi költségből 1.119.314 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg további 1.096.170. forint vonatkozásában megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész a részleges felmentés miatt, bűnösség megállapítása és a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében fellebbezett, míg a vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Pest Megyei Főügyészség NF.2361/2015/17. szám alatti írásbeli fellebbezés indokolásában kérte a Budapest Környéki Törvényszék ítéletének a megváltoztatását, valamint, hogy a másodfokú bíróság a vádlott terhére megállapított bűncselekményeken túl mondja ki bűnösnek gondatlanságból elkövetett emberölés vétségének elkövetésében is, mint tettet. Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság a vádlottat szabadságvesztés büntetésre ítélje, melyet fogházban rendeljen végrehajtani, valamint a vádlottat tiltsa el a közügyek gyakorlásától, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben. A Pest Megyei Főügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában már nem nyilatkozott a 2 rb. tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére, segítségnyújtással elkövetett kóros szenvedélykeltés vétsége miatt emelt vád alóli felmentés tekintetében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2017. augusztus hó 01. napján kelt Bf.527/2017/1-I. szám alatti átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést a gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében bűnösség megállapításáért, valamint a büntetés súlyosításáért fenntartotta, míg a 2 rb. tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére, segítségnyújtással elkövetett kóros szenvedélykeltés vétségében való bűnösség megállapítására irányuló részében visszavonta.

Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság az eljárás során a perrendi szabályok megtartásával járt el, alapos és széleskörű bizonyítást folytatott le, valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonta és azok mérlegelésével hibamentes tényállást állapított meg. Indokolásában elemezte a vádlott nyilatkozatait, a tanúvallomásokat, a szakvéleményeket és a bizonyítás anyagává tett tárgyi és okirati bizonyítékokat. Részletesen kitért a vádlott több irányú védekezésére és azon pontról pontra végighaladva a bizonyítékok egyenként és összefüggéseiben történő összevetésével logikus és meggyőző érvekkel alátámasztott magyarázatát adta, hogy azt miért nem fogadta el.

A sértett halálának okát és körülményeit illetően figyelemmel volt az orvosi dokumentumokra és az orvosszakértői véleményre, mint a vádlott elmeállapotának és személyiségnek megítélésénél az elmeorvos szakértők szakvéleményét tekintette irányadónak. Részletesen vizsgálta a vádlott tudattartalmát és az ártatlanság vélelmét messzemenőig szem előtt tartva határozta meg, hogy a vádlott hány tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére árusított tudatosan kábító hatású anyagot, érvelése meggyőző és mindenben megfelel az ésszerűség szabályainak. Megalapozottan következtetett 6 rb. tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére, segítségnyújtással elkövetett kóros szenvedélykeltés vétsége vonatkozásában a vádlott bűnösségére és törvényes annak minősítése is, tévedett viszont amikor azt állapította meg, hogy a vádlott még a gondatlanság szintjén sem felel H sértett haláláért.

A Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint a vádlott tudatilag az eset bekövetkezéséig a következőkkel szembesült:

- tudta, hogy olyan kábító hatású anyagot árul, aminek következményei nem ismertek,
- ismeretében volt, hogy az általa árusított anyagoktól korábban már többen is súlyosan rosszul lettek,
- tudott róla, hogy egy ízben H is rendkívül súlyosan rosszul lett a tőle vásárolt szertől, tehát szervezete nem jól reagált ezekre az anyagokra,
- közvetlenül észlelte, hogy a sértett rendszeresen és sűrűn megy hozzá kábító hatású anyagokat vásárolni, saját maga mondta a sértett húgának, hogy „T telhetetlen” meg a „T mindig túlzásba esik”,
- a cselekmény éjszakáján a sértett láthatóan ittas állapotban érkezett a vádlotthoz, neki egyértelműen tudnia kellett, hogy távozása után egyből be fogja szedni az anyagot, ami rosszullet okozására alkalmas szer és a sértett szervezetében alkohollal fog keveredni.

Hivatkoztak rá továbbá, hogy a kiszabott büntetés még a gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében történő bűnösség kimondása nélkül is eltúlzottan enyhe.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét változtassa meg, mondja ki bűnösnek a vádlottat további 1 rb. a Btk.160.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés szerint minősülő gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében, a szabadságvesztés tartamát emelje fel, annak felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőze és a vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetést is alkalmazzon, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az ügyész a nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltaknak megfelelően a fellebbezést fenntartotta és arra hivatkozott, hogy a vádlott a tőle elvárható figyelmet, körültekintést elmulasztotta, így a felelőssége megállapítható a sértett haláláért, a gondatlanság szintjén. Arra való tekintettel, hogy cselekményét házi őrizetben, hosszabb időn keresztül folytatta és az sem érdekelte, hogy kényszerintézkedés hatálya alatt van, a cselekmény tárgyi súlyára, a nagy számú halmazatra és a cselekmény erkölcsileg elítélendő, gátlástalan elkövetésére figyelemmel a büntetés súlyosítását indítványozta.

Védő a nyilvános ülésen az ítélet helybenhagyását indítványozta, míg a bűnügyi költség vonatkozásában utalt rá, hogy annak csökkentése indokolt a vádlott terhén.

Az időközben reintegrációs őrizetbe került vádlott a Buda Környéki Törvényszéktől a nyilvános ülésre történő megjelenésének engedélyezését a 2013. CCXL. törvény (Bv. tv.) 61/A.§ (6) bekezdése alapján nem kérte, azonban távolmaradása a Be.362.§ (3) bekezdésére figyelemmel nem volt akadálya az ülés megtartásának.

A fellebbezés az alábbi eredményre vezetett.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság azon döntését, hogy P vádlottat az ellene 2 rb. tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére, segítségnyújtással elkövetett kóros szenvedélykeltés vétsége emelt vád alól felmentette, a vádlott és a védő jogorvoslattal nem támadta, míg az ügyészi fellebbezést a fellebbviteli főügyészség szűkített körben tartotta fenn, ezen ítéleti rendelkezés vonatkozásában azt visszavonta. Ezért az ítélet ezen felmentő rendelkezése tekintetében beállt a részjogerő a Be.348.§ (2) bekezdése alapján, az ítélet e részének a felülbírálata kizárt.

A Budapest Környéki Törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. A Be.373.§ (1) bekezdés I. és II. pontjában felsorolt - az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető eljárási szabálysértést az ítéltábla nem észlelt, erre a felek sem hivatkoztak. A törvényszék eleget tett a tárgyalás folytonosságával kapcsolatos, a Be.287.§-ában rögzített, a tárgyalási időközzel és a tárgyalás folytatásával kapcsolatos jogszabályi követelményeknek is.

A Budapest Környéki Törvényszék a vádirati tényállásához kapcsolódóan a bizonyítást széles körben lefolytatta, az ügy helyes, ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékokat beszerezte, eleget téve a Be.75.§ (1) bekezdésében megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségének. Ítéletében azokat részletesen, részben iratszerűen megjelölte, majd okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményének megfelelően a Be.78.§ (3) bekezdésében írtak szem előtt tartásával egyenként és összességükben is értékelte.

Az ítélet részbeni megalapozatlansága ugyan megállapítható, de az az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt, így a Be.376.§ (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezés sem indokolt.

Az elsőfokú bíróság ítéletét felülbírálván az ítélőtábla megállapította, hogy az ügy érdemi elbírálásának akadálya nem merült fel. A bizonyítékok mérlegelésének eredményeképpen megállapított tényállás a Be.351.§ (2) bekezdés b.) pont II. fordulata és c.) pont alapján megalapozatlan, mert a vádlott személyi körülményei körében megállapított tények, valamint a tényállás kisebb részben hiányos.

Azt a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a.) pont értelmében, az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészíti ki és helyesbíti:

Az ítélet tényállásának személyi részében, az ítélet 6. oldalának 1. bekezdésében a „de büntetlen előéletűnek tekintendő” megállapítást az ítélőtábla mellőzi, helyette megállapítja, hogy a bűncselekmény elkövetését megelőzően két esetben volt büntetve, míg azt követően egy alkalommal került elítélésre, az alábbiak szerint:

- A Budaörsi Városi Bíróság 2010. november hó 16. napján kelt 2.Bk.365/2010/2. szám alatti határozatával, mely 2010. december hó 06. napján emelkedett jogerőre, lopás vétsége miatt 8 hó 3 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetést szabott ki vele szemben.

Elkövetési idő: 2010. július hó 03. napja.

A szabadságvesztés végrehajtását a Budai Központi Kerületi Bíróság 12.B.2085/2013/124. számú, 2017. március hó 23. napján jogerős ítélete elrendelte, szabadságvesztését 2017. július hó 23. napjától - 2018. március hó 22. napjáig tölti.

- A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. március hó 13. napján kelt és 2013. március hó 18. napján jogerős 17.B.3044/2013/8. szám alatti ítéletével lopás vétsége miatt 300 óra közérdekű munka büntetésre ítélte.

Elkövetési idő: 2011. szeptember hó 25. napja.

- A Budai Központi Kerületi Bíróság 2016. április hó 13. napján kelt 12.B.2085/2013/124. számú ítéletével, melyet a Fővárosi Törvényszék 24.Bf.9775/2016/17. számú ítélete 2017. március hó 23. napján emelt jogerőre, nagyobb értékre, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette miatt 1 év 8 hó börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elkövetési idő: 2013. április hó 17. napja.

(A vádlott 2017. november hó 14. napján kelt erkölcsi bizonyítványa.)

A vádlott korábbi büntetései vonatkozásában a Btk.98.§ (3) bekezdése alapján megállapítható, hogy büntetett előéletűnek minősül. Ezen jogszabályhely alapján ugyanis az újabb bűncselekmény elkövetése szempontjából mindaddig a mentesítés nem áll be, amíg az adott büntetést az elkövető erkölcsi bizonyítványából nem törlik. A vádlott részletezett elítélését az erkölcsi bizonyítvány tartalmazza, így azok a tényállás személyi részét kell, hogy képezzék.

A történeti tényállásban, az ítélet 6. oldalának 4. bekezdésében a „2015. decemberéig” időpontot „2014. október elejéig” -re módosítja (2014. október 04. - 2015. decemberéig terjedő időszakban a vádirat konkrét adatot nem tartalmaz, ezen tevékenységre, a vádban nincs pontosan körülírt cselekmény ezen időszak vonatkozásában, a 2015. június hó 06.-ai házkutatási jegyzőkönyv - nyomozati irat 1799./ oldal nem tartalmaz olyan anyag, tárgy feltalálását, mely ezen tevékenység további folytatását támasztaná alá).

A történeti tényállást az ítélet 7. oldalának 1. bekezdését követően kiegészíti azzal az alábbi bekezdéssel, hogy:

A Pest Megyei Rendőrfőkapitányság Budaörsi Rendőrkapitányság Törökbálint Rendőrőrs 2014. augusztus hó 28. napján, nevét elhallgatni kívánó törökbálinti fiatal jelzésére, intézkedés alá vonta a vádlottól távozó V érdi lakost, majd ezt követően még ugyanazon a napon házkutatást és lefoglalást eszközölt a vádlott Y, D út 2/b. szám alatti lakásán, ahol többek között zokniban 15 db alufóliába csomagolt kábítószergyanús anyagot, asztalon található 24 db alufóliába, packettként csomagolt növényi származékot, 13 db zöld színű euró jelet ábrázoló tablettát, alufóliába, packettként csomagolt fehér színű anyagot, fekete színű nejlon zacskóban növényi származékot, további 2 db alufóliába csomagolt zöld színű növényi származékot, alufólia harmonika csövet, 4 szál szárított növénylevelet, 1 szál növényi szárat levél nélkül, alufóliába csomagolt világosbarna színű port, 17 db alufólia packettszerű csomagot benne anyagmaradvánnyal, 1 db patika mérleget, több doboz különböző gyógyszert, bontatlan csomagolású injekciós fecskendőket, további 23 db zöld és sárgás színű euró jelzésű tablettát, 4 db felirat és jelzés nélküli lilás tablettát, 46 db alufólia packettszerű csomagolt zöld színű növényi származékot, a gázkémény alsó záró kupakját levéve, benne 10 db rózsaszínű tablettát, 5 db digitális mérleget és 1 db tablettázó gépet talált (Pest Megyei Rendőrfőkapitányság Budaörsi Rendőrkapitányság Törökbálinti Rendőrőrs 2014. augusztus hó 28.-ai rendőri jelentése - nyomozati irat 223./ oldal, Pesti Megyei Rendőrfőkapitányság Budaörsi Rendőrkapitányság Bünyügyi Osztály Készenléti Alosztály házkutatásról és lefoglalásról szóló jegyzőkönyve - nyomozati irat 1507-1516./ oldal, házkutatási jegyzőkönyv fényképmelléklete - nyomozati irat 1517-1525./ oldal, fényképmelléklet a lefoglalt gyógyszerekről - nyomozati irat 1717-1748./ oldal, fényképmelléklet kábítószerhez köthető tárgyakról - nyomozati irat 1749-1770./ oldal).

A lefoglalt növényi anyagokból ADB-CHMINACA, az Euró 23 feliratú tablettákból és a fellelt porok egy részéből MXP, míg további tablettákból és porokból 4-F-PEP volt azonosítható. A lefoglalás időpontjában sem az MXP, 4-F-PEP, sem az ADB-CHMINACA nem minősült új pszichoaktív anyagnak (Bünyügyi Szakértő és Kutatóintézet vegyészszakértői véleménye - nyomozati irat 373-379./ oldal, N 2016. december hó 13. napján tartott tárgyaláson tett nyilatkozata - bírósági irat 23./ szám / 54. oldal).

Az Euró 23 feliratú tabletták a vádlottól lefoglalt tablettázó géppel készültek (dr. E 2016. december hó 13. napján tartott tárgyaláson tett nyilatkozata - bírósági irat 23./szám / 52. oldal).

A történeti tényállást a 7. oldal végén kiegészíti azzal a bekezdéssel, hogy H sértett a halála bekövetkezésekor közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotában volt, 2,26 ezrelék volt a vérében az alkoholtartalom (dr. M szakértő 2016. december hó 13. napján megtartott tárgyaláson tett nyilatkozata - bírósági irat 23./ szám / 35. oldal, Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi és Biztosítás Orvostani Intézet igazságügyi szakértői véleménye - nyomozati irat 329-335./ oldal).

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be.352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A mérlegelő tevékenység az elsőfokú bíróság feladata, a másodfokú bíróságnak azt kell vizsgálni, hogy az megfelel-e a törvényi előírásoknak, a logikai szabályainak, teljes körű volt-e, illetve megalapozatlansági okot eredményezett-e. Az elsőfokú bíróság kellően foglalkozott az egymással szemben álló bizonyítékokkal. Megfelelő indokát adta annak, hogy a vádlott terhére szóló egyes bizonyítékokat miért fogadta el és miért vetette el a tagadásból álló védekezését. Az ítélet

indokolása logikus, meggyőző, megfelel nagyrészt az iratok tartamának is és az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében perrendszerűen járt el.

Iratellenes az ítélet indokolásának I vallomása kapcsán kifejtett része az alábbiakban:

A 18. oldal 2 bekezdésében az „először” kifejezést a másodfokú bíróság mellőzi tekintettel arra, hogy nem ez volt 2015. június hó 10. napján a tanú első kihallgatása, arra már azt megelőzően 2015. február hó 04. napján sor került (nyomozati irat 945./ oldal).

A 18. oldal 3 bekezdésében a tanú Pesti Megyei Rendőr-főkapitányságon történő kihallgatásának időpontja helyesen 2015. február hó 04. napja (nyomozati irat 945./ oldal), míg a „közigazgatási eljárásban tett vallomását fenntartotta” rész mellőzendő tekintettel arra, hogy ezen vallomás megtételére csak a kihallgatását követően került sor, így azt nem is tarthatta fenn.

Iratellenes az ítélet 24. oldalának azon megállapítása az első bekezdés végén, hogy dr. M szakértő dr. F szakértővel együtt a tárgyaláson elmondta, hogy a túladagolásra volt adat. Dr. Fe szakértő ilyen kijelentést nem tett (2016. december hó 13. napján megtartott tárgyalás - bírósági irat 23./ szám / 35. oldal harmadik bekezdés).

Szintén iratellenes a 24. oldal 3 bekezdésének második részében rögzített azon megállapítás, hogy dr. M szakértő szakértőtársával együttesen elmondta, hogy az a bodzabokor ahol a sértettet megtalálták okozhatta a kisebb sérüléseket. Dr. M szakértő ezen kijelentést egyedül tette, nem szakértőtársával együttesen (2016. december hó 13. napján megtartott tárgyalás - bírósági irat 23./ szám / 37. oldal hetedik bekezdés).

Az iratokkal ellentétesen állapította meg az ítélet 25. illetve 26. oldalán dr. Z szakértő tekintetében előadottakat, amikor az ítéletben az ADB-CHMINACA megjelölést alkalmazta a biofűre, tekintettel arra, hogy a szakértő azt ADB-nek nevezte csak, illetve nem felel meg az iratok tartalmának a 26./ oldal második bekezdésében feltüntetett 4-F-PEP megjelölése, tekintettel arra, hogy a tárgyaláson a szakértő azt „pirobanellon analóg” -nak említette (2016. december hó 13. napján megtartott tárgyalás - bírósági irat 23./ szám / 40-51. oldal).

Ezen iratellenes ítéleti megállapítások ellenére a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék logikus magyarázatát adta, hogy szemben a vádlott tagadásával miért a tanúknak, a szakértők véleményével és tárgyaláson tett nyilatkozatával, a rendőri jelentésekkel, halottszemle jegyzőkönyvvel, fényképfelvételekkel, OMSZ mentési dokumentációval, házkutatási- és lefoglalási jegyzőkönyvekkel és erről készült fényképfelvételekkel alátámasztott vallomására alapította a tényállását.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a vádlott védekezésének elvetése tekintetében kifejtett indokaival teljes mértékben egyetért. A tanúk vallomásából és a termékek rejtve történő tárolásából következtetni lehet arra, hogy a vádlott tudomással bírt arról, hogy az általa forgalmazott termékeket nem „az általa hivatkoztak szerint” fürdősóként, illetve füstölőként használják, hanem azt elfogyasztják. A tanúk vallomásának összességében történő értékelésével pedig megállapítható volt, hogy a sértetti kört a vádlott ismerte, tudomással bírt arról, hogy azonos korcsoportba tartoznak, illetve hat sértett esetében erről őt tájékoztatták. Erre való tekintettel megalapozott az elsőfokú bíróság ebben a körben tett ténymegállapítása.

A H sértett igazságügyi orvosszakértői boncolása során a szervezetében fellelt anyagok tekintetében azonban nem állapítható meg, hogy azok mind a vádlottól származtak, tekintettel arra, hogy H sértett még mielőtt vádlottól kezdte volna az úgynevezett designer drogokat beszerezni, addig máshonnan is szerzett be ilyen anyagokat. Így nem lehet teljes bírói bizonyossággal megállapítani azt, hogy a vádlottól történő távozása során, kizárólag a vádlottól származó kábító hatású anyagok voltak a szervezetében, az viszont megállapítható volt, hogy a vádlott ellátta őt ilyen anyagokkal.

Bizonyítékként értékelte az elsőfokú bíróság a lefoglalási jegyzőkönyvet. A 2014. augusztus hó 28.-ai házkutatás során lefoglalt tárgyakból egyértelműen következtetni lehetett arra, hogy a vádlott berendezkedett a kábítószernek, illetőleg új pszichotróp anyagnak még nem minősülő, de kábító hatású szerek forgalmazására, előállítására (ezt támasztja alá a tablettázógép).

Egyébként a vádlott ezen időszakban házi őrizetben volt, saját nyilatkozata szerint korábban költöztetőként dolgozott, mely munkavégzésre a házi őrizetre figyelemmel lehetősége nem volt, így megállapítható, hogy ezen tevékenységből tartotta fenn magát.

A törvényen alapuló gyakorlat értelmében, megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére a felülbírálat során. Az elsőfokú bíróság ennek eleget tett, így az általa megállapította tényállás vált irányadóvá.

A tényállás alapján a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére 6.rb. kóros szenvedélykeltés vétsége tekintetében, illetve az elkövetett bűncselekmények minősítése tekintetében sem tévedett. Helytálló és megalapozott a vádlott felmentése is a gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége és a további 2 rb. kóros szenvedélykeltés vétsége tekintetében.

A vádlott azon cselekményével, hogy hat esetben, tudva, hogy a sértettek a tizennyolcadik életévüket még nem töltötték be, a kábítószernek, illetve új pszichotróp anyagnak az elkövetés időpontjában még nem minősülő, de kábító hatású ADB-Chminaca, MXP és 4-F-PEP vegyületeket tartalmazó anyagokat adott át, - a sértettek rendszeres vásárlásából tudva, hogy azok használata a szenvedélyükké vált - elkövette a kóros szenvedélykeltés Btk.181.§ (2) bekezdésébe ütköző vétségét.

Az elsőfokú bíróságnak a gondatlanságból elkövetett emberölés kapcsán kifejtett érvelését az ítélet tábla helytállónak találta, az abban foglaltakkal maradéktalanul egyetért, rámutat továbbá, hogy a vádlott által értékesített szerek az értékesítés időpontjában legálisan forgalomba hozhatóak voltak, ugyanúgy mint más kereskedelmi forgalomban kapható szerek, például dohány, alkohol, kozmetikai szerek, melyek túladagolása szintén az egészséget károsíthatja, akár halált is okozhat. A másodfokú bíróság megállapítása szerint amíg ezen anyagok legálisan forgalomba hozhatóak, nem lehet arra következtetni, hogy ezek továbbértékesítése, tovább adása esetén halálos eredmény bekövetkezésével kell a laikus állampolgároknak számolni. A vádlott a nem tiltott szereket, legális kereskedelmi helyekről szerezte be, ezek hatóanyagán nem változtatott, a tőle elvárható körültekintést nem mulasztotta el amikor nem ismerte fel, hogy a halál elő idézésére is alkalmas lehet extrém körülmények között.

Az ügybe bevont szakértők közül is csak dr. Z rendelkezett erről speciális ismeretekkel.

A másodfokú bíróság a vádlott által elkövetett bűncselekmény megnevezését a 61. Bk vélemény alapján korrigálta.

A Btk.87.§ (1) bekezdése értelmében a büntetést, céljának - a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el - szem előtt tartásával a törvény meghatározott kerete között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket nagyrészt számba vette, azonban tévedett a vádlott büntetlen előélete tekintetében.

A vádlott a módosított tényállásnak megfelelően büntetett előéletű volt a cselekmény elkövetésekor, így a büntetlen előéletre, mint enyhítő körülményre hivatkozást a másodfokú bíróság az ítéletből mellőzte és a büntetett előéletet, mint súlyosító körülményt szerepelteti. További súlyosító körülményként rögzítette az ítéletábra, hogy a vádlott a cselekményt nem csak más büntetőeljárás és az azon eljárásban alkalmazott kényszerintézkedés hatálya alatt követte el, hanem még a jelen eljárás megindulása után is folytatta bűncselekményt megvalósító tevékenységét, mikoris a 2014. augusztus hó 28.-ai házkutatást és a vádlott 2014. augusztus hó 29.-ei meggyanúsítását követően még 2014. október hó 03. napján is értékesített kábító hatású anyagot H sértett részére. Ezen magatartása a vádlottnak olyan gátlástalan tett, mely egyértelműen arra utal, hogy teljes mértékben közömbös volt a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárások iránt, tevékenységét a kényszerintézkedés és a büntetőeljárások ellenére is folytatta a tényállás kiegészítésében leírt házkutatás, lefoglalás sem akadályozta abban, hogy szerrel lássa el a sértettet, aki ennek következtében halt meg.

A vádlott terhére megállapított kóros szenvedélykeltés vétségét a törvény 3 hónaptól - 2 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, mely büntetési tétel a vádlott esetében, a halmazati büntetés kiszabására vonatkozó szabályok szerint (Btk.81.§ (1), (2) és (3) bekezdés) 3 hónaptól - 3 évig terjedő szabadságvesztés.

Az ezen büntetési tételkeret figyelembevételével számított a Btk.80.§ (2) és (3) bekezdése szerinti középérték - szemben az elsőfokú bíróság által tévesen megállapított 1 évvel - 1 év 7 hó 15 nap.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott, középértéket el nem érő szabadságvesztés büntetés kirívóan enyhe nem biztosítja a büntetési célok elérését. Jelen ügyben mind a generális, mind a speciális prevenció vagyis a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy a vádlott vagy más a jövőben bűncselekményt kövessen el, indokolja a középértéket meghaladó, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását. A kóros szenvedélykeltés vétsége kapcsán a vádlott által elkövetett konkrét cselekmény körülményei, a lehető legsúlyosabb elkövetési módnak minősíthetők, a másodfokú bíróság megítélése szerint.

A súlyosító körülmények túlsúlyára, a gátlástalan elkövetési módra, arra, hogy a vádlottat a további büntetőeljárás és a kényszerintézkedés hatálya sem tartotta vissza az újabb bűncselekmény elkövetésétől a másodfokú bíróság a középértéket meghaladó szabadságvesztés kiszabását tartotta indokoltnak és a vádlott büntetését 2 évre súlyosította.

A fenti bűnösségi körülményekre, különösen a vádlott személyiségében rejlő veszélyre figyelemmel megállapította, hogy esetében nincs olyan a Btk.85.§ (1) bekezdésében megkövetelt körülmény, melyre figyelemmel ne lenne szükséges a büntetés tényleges végrehajtása, a céljának eléréséhez. Ezért a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyben megállapította, hogy a fentiekben kifejtett súlyosító körülmények túlsúlyára tekintettel, a vádlott

cselekményére a Btk.37.§ (1) bekezdése szerint előírt fogház fokozat nem elegendő a speciális prevenció eléréséhez, ezért a Btk.35.§ (2) bekezdése alapján - figyelemmel a Btk.37.§ (1) bekezdésére - a szabadságvesztés végrehajtását börtönben rendelte el.

Figyelemmel a vádlott által elkövetett bűncselekmények halmazatára és a bűnösségi körülményekre, méltatlanná vált a közügyek gyakorlására, ezért attól a Btk.61.§ (1) és 62.§ (1) bekezdése alapján 5 év időtartamra eltiltotta.

Az ítélet tábla a Be.258.§ (2) bekezdés b.) pontja alapján, figyelemmel a Be.117.§ (1) bekezdésére rögzítette a vádlott állampolgárságát. A 2017. március hó 01. napján megtartott tárgyalás elhalasztásra került, így a törvényszék annak a tárgyalási napok között történő feltüntetését mellőzte.

A Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Budaörsi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztályának 2014. augusztus hó 28. napján tartott házkutatásról és lefoglalásról szóló jegyzőkönyve alapján megállapítható (nyomozati irat 1511./ oldal negyedik bekezdés), hogy a lefoglalt mini disc típusa helyesen Sony.

A bűnügyi költség vonatkozásában a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék ítéletében részletesen nem indokolta a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést. A másodfokú bíróság osztotta azt az ítéleti megállapítást, hogy a vádlott cselekményével össze nem függő költségek viselésére nem kötelezhető, azonban az egyes költségek viselése tekintetében - mivel az ítélet indokolása ebben a körben rendelkezést nem tartalmazott - nem volt követhető, hogy a megosztás milyen elvek alapján történt. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott terhére az alábbi költségek róhatók:

A BSZKI-nak, a lefoglalt tárgyak vizsgálata kapcsán készült, 1.049.274 forint összegű díjat maga után vonó szakértői véleménye költségének a fele - tekintettel arra, hogy csak körülbelül fele részében volt a szakértői vélemény felhasználható a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítása szempontjából. A vádlottat terheli továbbá R vonatkozásában készült ISZKI szakértői vélemény (56.007 forint), a BSZKI nyomszakértői véleménye (13.716 forint), Dóra Máté vonatkozásában felmerült (1200 forint) útiköltség, az Europ-med (2 X 1600 forintos) költsége, E nyomszakértő (13.716 forintos) BSZKI költsége, a BSZKI fizikus és vegyészszakértői véleménye (a tablettázógép vonatkozásában: 48.006 forint) tekintetében, valamint a vádlott elmeorvosszakértői és pszichológus szakértői vizsgálatát végző 1-es Kft. költsége (167.958. forint összegben), a vádlottat terheli továbbá R (500 forintos) bírósági eljárásban felmerült útiköltsége és V (1400 forintos) útiköltsége, továbbá dr. E, N, dr. S, dr. Cs és M szakértők eljárásával felmerült költség. Az ezt meghaladó költségek vonatkozásában a másodfokú bíróság megállapította, hogy azok vád tárgyává tételre vagy nem kerültek, vagy a felmentéssel zárult cselekményekhez kötődnek, így ezek vonatkozásában megállapította, hogy azokat az állam viseli a Be.339.§ (1) bekezdése alapján.

Mindezen indokokra figyelemmel az ítélet tábla a Be.361.§ (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be.370.§-ának alkalmazásával a Be.372.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg egyéb törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélet tábla ítélete elleni fellebbezést a Be.386.§ (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2017. november 30.

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Feledi Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 23.B.79/2016/53-I. számú 2017. június hó 15. napján kihirdetett ítélete a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 3.Bf.220/2017/6. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2017. november hó 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2017. november 30.

. Nehrer Péter s.k
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: